

det, ifte første Gang, at noget saadant ogsaa i denne Form foreligger, men jeg kan vel forstaa, at det vækker særlig Opmærksomhed, netop naar det gælder Epidierne. Derfor kan jeg, skønt jeg erkender, at Ministeren har fra sit Synspunkt en lang Række af praktiske Tilfælde at vise tilbage til, ifte andet, naar man her forelægger Forslag om at udtale sig om, hvorvidt man antager, at det staar i Overensstemmelse med Hærloven, end for mit Vedkommende siqe, at jeg antager ifte, det staar i Overensstemmelse dermed.

Krigsministeren (C. Thomsen):

Der var enkelte Momenter af personlig og politisk Natur, som den ærede Forespørger nu fremsatte, som synes mig at ligge noget uden for den Forespørgsel, han har formuleret, og derfor vil det ærede Medlem vistnok kunne forstaa, at jeg ikke finder Anledning til at beskæftige mig med dem. Med Hensyn til den saakaldte „militære Tjeneste“ og Spørgsmaalet om, hvad der skal forstaaes ved den, er det jo nok som bekendt, at der er andet, der er „militær Tjeneste“, end netop den, der skal udføres, hvor man træffer Sablen foran en taktisk Afdeling. Skulde alle, som ifte ere i dette Tilfælde, være udelukkede fra Fjorremmelse, vilde en stor Del af Artilleriets og Ingeniørkorpsets tekniske Kræfter og Generalstabens Officerer derved være udelukkede, og den Tjeneste, som gøres i Krigsministeriet, er jo ifølge Sagens Natur, da alle, saa vel personlige som materielle, militære Spørgsmaal, Spørgsmaal om Uddannelse, Mobilisering centraliseres der oppe, i højeste Grad af militær Natur.

Der blev sagt, at det, som var det afgørende ved Sagen, var egentlig at komme til en naturlig Opfattelse af § 138; thi Forespørgslen lyder jo paa, hvorledes den nævnte Udnævnelse kan bringes i Samklang med den. Skulde denne Paragraf forstaaes paa den Maade, som den ærede Forespørger mener, at derved alle, som staa uden for Nummer, falde ind under denne Paragraf, vilde det være en højst behynderlig Maade at formulere den paa, at der staar: „dem, der efter egen Begæring uden Løn og efter indgivet Andragende.“ Saa havde det været langt mere naturligt at siqe: „Alle Officerer uden for Nummer kan ifte forfremmes“. Men netop denne Restriktion viser, at man ifte har omfattet alle, men kun en vis begrænset Del.

Og med Hensyn til, hvad der er den naturlige Mening af Paragraffen, stiller det sig for mig saaledes, at om man end kan have været paa det rene med, at Anstuel-

serne om det senere have været delte, og om end der fra forskellige Sider har været Forslag om at forandre Bestemmelsen, saa maa den naturlige Mening af Paragraffen dogeholdes ved at se hen til de Motiver, der i sin Tid laa for, da Forslaget kom frem, og disse Motiver ere dem, jeg nævnedes for fra Forsvarskommissionens Betænkning, og som General Naasløff i alle Henseender gjorde til sine. Deraf vil det ses, at for de paagældende Departementschefer var der udtryffeligt forbeholdt fuldt Avancement over hele Linien, de kunde som Kaptajner sættes derind, de kunde avancere til Oberstløjtnanter, og fra Oberstløjtnanter til Oberster og, naar de gik ud af Stillingen, ogsaa til Generaler. Derfor staar det for mig saaledes, at naar den ærede Forespørger spørger, hvorledes det hænger sammen med den paagældende Udnævnelse, maa dertil svares: De to Forhold have aldeles intet med hinanden at gøre, og jeg kan derfor ifte anse det for at være berettiget at udtale en Misbilligelse af en Foranstaltning som denne, da den utvivlsomt ifte paa nogen mulig Maade kan siges at være imod den paagældende Paragraf i Hærloven.

Scharling: Jeg agter ifte at komme nærmere ind paa det foreliggende Spørgsmaals Realitet, da det i og for sig ligger mig noget fjernt. Jeg skal kun udtale, at jeg for mit Vedkommende ifte kan andet end finde den Forklaring, som den højtærede Minister har givet som Svar paa Forespørgslen, fuldt ud tilfredsstillende. Det forekommer mig ogsaa, at Bestemmelsen i Hærlovens § 138 vilde være overmaade hensynsløs mod Officererne, dersom enhver Officer skulde kunne kommanderes til at tage Tjeneste i Krigsministeriet og derved affræres fra videre Avancement i Tjenesten. Idet jeg derfor ganske slutter mig til den Forstaelse af Paragraffen, som hævdes af den højtærede Minister, skal jeg tillade mig at opfordre mine Meningsfæller til at stemme mod den foreslaaede Dagsorden.

Forslagsstilleren (Trier): Over for den højtærede Minister skal jeg bemærke, at § 138 handler om Officerer, der stilles uden for Nummer uden Lønning, og ved Ordene „efter egen Begæring“ angiver den eneste Maade, paa hvilken man overhovedet kan stilles uden for Nummer uden Lønning. Jeg antager overhovedet ifte, at man kan tvinges til at træde uden for Nummer uden Lønning, naar man er Officer i Hæren. Noget lignende vil jeg siqe over for det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds